

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. május 26.
(csütörtök este)**

Horváth Géza

DRÁGA HIT

Énekek: 234; 276; 626

Alapige: 2Péter 1,1

Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola, mindazoknak, akik velünk együtt ugyanabban a drága hitben részesültek Istenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus igazsága által.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, köszönjük, ha így nézhetünk rád ma este is, hogy egyedüli reményünk csak te vagy.

Köszönjük, ha ezt megfogalmazhattuk már magunknak is, de áldunk téged, ha mások előtt is bizonyosságot tehetünk már erről, s kérhetünk téged, hogy segíts, hogy ezután komolyan bizonyosságot tudjunk tenni arról, hogy csak beléd vetjük minden bizalmunkat.

Nem a magunk eszében, erejében, tehetségében bízunk, nem másokra számítunk, hogy azok segítsenek rajtunk, hanem egyedül tőled várunk, tőled, akitől minden jó adomány és tökéletes ajándék jön, mindent, ami az életre és a kegyességre való.

Áldunk téged a mai napért is, Urunk, hogy megfuthattuk. Köszönjük, hogy adtál még időt nekünk is, hogy készüljünk, és ennek az egész világnak, hogy nem jött még ma vissza Jézus Krisztus, hogy lezárja a lehetőségeket akár a megtérésre, akár a megszentelődésre.

Köszönjük, Urunk, hogy könyörültél és kegyelmeztél ennek a teremtet, nyomorult embervilágnak is, és összejöhettünk ide mi, mások meg más helyekre, hogy imádjuk a Krisztust, aki egyedül áldandó Isten, akiben lakozik az Istenségnek egész teljessége.

Kérünk, Urunk, hogy adj halló fület, értő szívet. Kérünk téged, Szentlélek Isten, könyörüljél.

Ámen.

Igehirdetés

Mivel a bibliaolvasó kalauz szerint a péteri leveleket olvassuk ezekben a napokban, Isten azt hozta elém, hogy legalább egy vers erejéig hadd legyen szó ezekről a levelekről. Arról, hogy mit is ír az akkori hívőknek Krisztusnak kedves apostola. Ebben az egyetlen versben tulajdonképpen nekem az lett fontos, amikor elolvastam, hogy mi következik erre a csütörtökre, hogy azt mondja Péter az akkori hívőknek: velünk egyenlő drága hitet nyertek.

A péteri levelekről csak annyit, hogy látásom szerint az első levél központi üzenete a megszentelődés. Azoknak ír Péter, akik nem aranyon, nem ezüstön, hanem drága áron megvétettek, megvásároltattak, visszavétettek a kegyelembe, és a bűn sarából az isteni kegyelem kiemelt. Azoknak ír Péter, hogy kedves testvérek, szentek legyetek, mert a mi Istenünk szent. Az illik hozzá, hogy akik Őt követik, azok szent életet éljenek.

A második levél, amelynek a szerzőségét sokan elvitatták, az írás-magyarázók is vannak olyan véleményen, hogy csak a Júdás levelét átdolgozták, átírták. A szerzőség tekintetében nekünk nem kétséges, hogy ki a levél írója, hiszen rögtön az első versben bemutatkozik és ráírja a borítékra a feladót. Azt mondja: Simon Péter, Jézus Krisztus szolgája és apostola. Ez van a feladóként írva, aztán majd megnézzük a címzetteket is, hogy kiknek ír Péter.

A második levélnek egyetlen szóban fogalmaznám meg a tartalmát, és majd így olvassuk a reánk következő napokban, amely úgy hangzik: megmaradás. Megmaradni Krisztus mellett, megmaradni Krisztus útján a Krisztus-követésben akkor, amikor jönnek a tévtanítók, amikor jönnek idegen áramlatok, hogy el ne sodor tassatok, maradjatok meg és várjátok vissza a Jézus Krisztust, aki meg fog jelenni és vissza fog jönni.

Most nézzük meg, hogy kik a levél olvasói. Azoknak ír Péter, és így fogalmaz: akik velünk egyenlő, drága hitet gyertek. Néhány megállapítást ebből az igéből szeretnék kiemelni.

Az első: vannak igék, amelyek nem szólnak mindenkinek. Péter nem azt mondja, hogy ez az ige mindenkinek szól, hanem azt mondja: csak azoknak szól, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Tehát Péter ezzel a levéllel nem evangelizálni akar. Nem azt akarja mondani: térjete meg, testvérek, tartsatok bűnbánatot. Milyen bűnösök vagytok, vegyétek már észre! — Mert a levél olvasói ezen már túl vannak. Nem lehet mindig azzal foglalkozni, hogy térj meg, mert akkor a gyülekezeti tagok azt mondják: már sokszor megtértem, még mindig ezt hirdetik, hogy térjünk meg?

Péter apostol nem ezt hirdeti, hanem azt mondja: ő azokhoz szól, akik ezt a hitet megnyerték. Akik már hitben vannak. Péter nem arra akarja buzdítani a levél olvasóit, hogy induljatok már el ezen a keskeny úton, álljatok már a starthoz, kezdjétek már el a futást, a hitben járást, hanem Péter azoknak akar írni és azoknak is ír, akik már úton vannak, akik már több-kevesebb utat megtettek a Krisztus-követésben.

Péter ahogy írja, azoknak nem kell az út nehézségeiről írni, akik még el sem indultak az útra. Azoknak ír bátorításul, vigasztalásul, erősítésül, akik már ezen az úton vannak. Hogy el ne csüggedjenek, vissza ne forduljanak. Vigyázzatok!

Valaki se jobbra, se balra el ne térítsen titeket. Érzetek célba, ahol Krisztus vár titeket.

Azoknak ír tehát, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Ez nekünk nagy üzenet a Szentírásból. Látjátok, lesz idő, amikor Isten nem azt hirdetteti már, hogy térj meg. Lesz idő, amikor Isten már csak azokhoz szól, akik már jöttek hozzá, akik már Őfelé fordultak.

Azt mondja Péter az 5. versben — erről nem beszélek, csak megemlítem —, hogy a ti hitetek mellé ragasszatok... Ha nincs hit, akkor nincs mi mellé ragasztani. Egy papírlapot a levegőben nem lehet felragasztani, csak valamihez lehet ragasztani. Ha nincs, akkor ne is beszéljünk, hogy mit ragasszatok hozzá. De már ti drága hitet nyertetek, ezért emellé már lehet ragasztani jó cselekedeteket, tudományt, mértékletességet, kegyességet, tűrést stb. mondja ebben a levélben.

Tehát, nézzük meg, mit mond Simon Péter: Magáról is sok mindent mond. Erről most külön nem akarok beszélni. Érdekes, hogy azt mondja: Simon Péter. Nem felejtette el, hogy Simon volt valamikor. Nem akarja személyét fényezni. Nem akarja személyét előtérbe helyezni — ez fontos ma nekünk —, hanem azt mondja: Simon vagyok én. A kegyelem tett Péterré.

Azt mondja: Jézus Krisztus szolgája, apostola. Nem azzal kezdi, hogy Jézus apostola vagyok, hanem azt mondja: szolga vagyok.

A harmadik szerintem a legjobb, ahogy önmagáról beszél, amikor azt mondja: azoknak, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Ez valami csodálatos, mert először is meg kell nézni, hogy mit ért ez alatt Péter: egyenlő, velünk egyenlő drága hitet nyertek az akkori hívők, akiknek ír. Akik szét vannak szórva különböző tartományokban, Kis-Ázsia különböző részeiben, de Péter azt mondja nekik: ti is velünk egyenlő drága hitet nyertetek.

Ebből az első, amit meg kell állapítanunk, hogy itt a hit egyenlősége nem mennyiségi szempontból értendő. Hiszen a Biblia azt mondja nekünk, hogy a hit nem mennyiségre egyenlő, mert akkor lehetne gondolni, hogy ez a hit mindenkiben ugyanúgy van. A Biblia pedig erről nem ír. Ír arról, hogy a hit az emberben, a hívőkben különböző lehet.

Azt mondja Jézus valakinek: „ekkora hitet még Izráelben sem találtam...” „Nagy a te hited.” Máskor meg azt mondja a tanítványoknak: ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag, akkor... Máskor a tanítványok kérik Jézust: Uram, növeld a hitünket. Ha mindenkinek egyenlő hite van, akkor ez hogy van? — A Biblia elmondja, hogy a hit mértéke az emberben különböző lehet. De a Bibliának csodálatos, drága tanítása az, hogy a kicsiny hit is hit. Ha annyi hitetek lenne, mint a mustármag... A kicsiny hit sem megvetendő, a kicsiny hit sem lenézendő.

Így mondta ezt az egyik reformátor: Ha valaki remegő kézzel vesz el valamit, mert már olyan gyenge a keze, nem baj, mert remegő kézzel is el lehet venni a hit ajándékát. Élő hit lehet, üdvözítő hit lehet, de arra kell törekedni, hogy ez a hit növekedjen az életemben.

Ebben a bibliai ígében az egyenlő hit nem a mértékre vonatkozik, hanem sokkal inkább a hit tartalmára. Nem mennyiségi kérdésről van szó, hanem minőségi kérdésről. Tulajdonképpen azt jelenti, hogy az élő hit, az igaz hit az, amelyik hiszi, hogy Jézus Krisztus, az Isten Fia, azért jött el, hogy engem megváltson, és engem

személy szerint kiemelt a bűn sarából, nekem üdvösséget és örök életet adott. — Ez a hit tartalma. Ha valaki hisz, ezt kell hinnie. Ha nem ezt hiszi, az olyan, mint a gazdálkodj okosan papírpénze. Hiába van ráírva, hogy tízezer forint, nem ér vele semmit, egy gyufát sem kap, mert kinevetik. Vigye, ahova akarja, itt ez nem fizető-eszköz.

A hitnek vagy ez a tartalma, ezt nevezzük élő hitnek vagy igaz hitnek, vagy pedig hitünkkel nem érünk semmit.

Itt tulajdonképpen arról van szó, így lehetne pontosabban fordítani ezt a szót: velünk egyenértékű drága hitet nyertek.

Miért volt ez olyan csodálatos dolog akkor? Azért, mert Péter jobbára azoknak ír, akik a második generációhoz tartoztak. Akik már Jézus Krisztust nem látták, nem hallották. Ő ahhoz a generációhoz tartozott, mint ahova János, aki leírja, hogy amit kezünkkel fogtunk, tapintottunk, amit szemünkkel láttunk az élet ígéjéről. De jött egy következő generáció, akik már nem voltak szem- és fültanúi Jézus Krisztus kijelentésének. Ők már az apostolokon meg a szolgákon keresztül hallottak Krisztusról. Ezért ilyen fontos, hogy Péter leszögezze, hogy velünk egyenértékű, drága hitet nyertetek. Vagyis: az, hogy mi Krisztust láttuk és hallottuk, azzal nem vagyunk többek hitben, mint ti, akik ugyanazt hallottátok róla a kijelentés ígéjéből. Erjük ezt a csodát?

Ezt János apostolnál különösen olvassuk, mert János apostol az első levélben ugyanezt írja a második nemzedéknek, a következő generációnak, és a János 20-ban, leírja: de boldogok, akik nem látnak és hisznek.

Azt mondja Péter: látjátok, a ti hitetek az velünk egyenlő drága hit. A mi hitünk sem több, mert a mi hitünknek is ugyanaz a tartalma: Jézus Krisztus. A ti hitetek sem kevesebb, mert ti már a második nemzedék vagytok — mi meg már nem is tudom, hányadik nemzedék —, de a tietek sem kevesebb, mert velünk egyenlő, egyenértékű hitben vagytok. Ez Péternek a hallatlan nagy alázatát, szolgálai alárendeltségét és krisztusi lelkületét jelenti nekünk.

Azért szögezzük le, hogy Pétert ma másként állítják be általában. Mintha Pétert Jézus Krisztust kinevezte volna valamilyen nagy posztra. Mert Péter az 'über-apostol'. Ez az ige megcáfolja. Azt mondja Péter: velünk egyenlő drága hitet nyertetek. Voltak ott írástudatlanok, halászok, egyszerű emberek, rabszolgák, szegények. Azt mondja Péter: velünk egyenlő drága hitet nyertetek. A hitnek ugyanaz a munkája van bennetek. Ugyanaz a megtartó hit a tietek, mint az enyém.

Ez egy nagy csoda. Mégis elmondhatjuk. De mégis Péter áll ki pünkösdkor is beszélni. Ez is csodálatos. Szintén egy reformátortól olvastam. (Jó nekünk ilyeneket olvasni, mert a reformátorok világosan látták az igét). Azt mondja: pünkösdkor kiáll ugyan Péter beszélni, de ott van mögötte a tizenegy. És mit mondtak erre a reformátorok? Azért beszélt egy, Péter, mert Isten azt akarta, hogy az egyház egysége látszódjék. Nem tizenketten kezdenek prédikálni, egymás szavába vágni, hanem egy beszél, a többi ott van mögötte. Ezzel jelzi, hogy egyetértünk. Ott dobban a szívünk a Péter szívével. Péter helyettünk is beszél, mert azt akarta Krisztus és a Szentlélek, hogy az egyházának az egysége tündököljön. Egyet mondunk, egyet akarunk. Ez a sereg egy nép és egy sereg. Egy cél vonja őt, egy terített asztal ad neki új erőt. Velünk egyenlő drága hitet nyertek.

A következő, és ez fogott meg engem legelőször, és most már eljutok ide harmadik pontként, hogy ez a hit drága hit. Velünk egyenlő *drága* hitet nyertek. Azt a kérdést kell itt feltenni: vajon nekünk a hit drága-e? Péternek drága volt. Azok, akik az első században hitre jutottak, azoknak is drága volt ez a hit. Hiszen így nevezi a mostani igénk: velünk egyenlő drága hitet nyertek.

Bizonyára gondoljátok, hogy azért énekeltük ezt az éneket, a 276-dikat. A 4. versben ez van: Földi jó és szerencse mulandó, mint magunk. De a hit *drága* kincse örök és fő javunk.

A hit valakinek drága hit, vagy nem ér semmit. A hit vagy mindennél drágább neked, vagy egy olyan hit, amely talán csillog-villog, mint a hamis gyöngy, de tulajdonképpen nincs értéke. Semmit nem ér.

A 3. versben ez van: A földön, ha elvesztem szerelmem tárgyait, maradjon meg mellettem szerelmed és a hit. Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó Úristen, remélni megtanít. — Az ének írója azt kéri, hogy ezt a drága hitet el ne veszítse. Elveszthet sok mindent, csak ezt ne.

Ezt az éneket egy dunántúli lelkipásztor zenésítette meg, és akkor írta hozzá a dallamot, amikor a fiatal férfi fia a parókia ajtaján kiment és többet nem jött vissza. És a holtteste sem került elő. Még azt is, hogy „Ím, nagy Isten most előtted szívem kitárom” (345. dicséretet is ő írta). És mit írt: A földön, ha elvesztem szerelmem tárgyait, maradjon meg mellettem szerelmed és a hit. — Ezt dalolta a szíve. Csak azt el ne veszítsem, mi benned, ó Úristen, remélni megtanít. — Ez a drága hit, amely az ember, a hívő számára mindennél drágább.

Tegnap a bibliakörben, ahol két sorozatot veszünk, az egyik a Jelenések könyve, a másiknak pedig a címe: Bibliai családok, családok a Bibliában. Tegnap egy kicsit ugrottunk, mert két év után is a Mózes könyvének jártunk csak, mert sok család van a Bibliában. Mivel a Bírak könyvét olvassuk a kalauzunk szerint, nézzünk meg a Bibliából egy családot, amelyet kevésbé szoktunk ismerni, Mika házanépét. Ott is megerősödött bennem ez, ami a mai igében van. Olvassuk el a Bírak 17-t.

Arról van szó, hogy amikor Mika anyjától ellopják az ezeregyszáz ezüstöt, (ami egy lévitának a 110 évi munkabére. Nem kis összeg. Tíz ezüstöt kapott egy lévita egy évre), akkor Mika anyja elkezd átkozódni. Hogy aki ellopta... Mert ezzel Mika anyja mindent elvesztett. Az ilyen ember belepusztul abba, hogy ha nem a hit drága kincse neki az örök jó és a legfőbb jó, akkor valamit, amit a hit drága kincse helyett szeretett, valami földit, szerelmünk tárgyait, ha elveszíti az ilyen ember, mindent elveszített.

Azután a 18. fejezetben ott van Mika. Amikor Mikától ellopják a házi bálványokat, elviszik a papját, mert ő szerződött egy lévitát, egy saját bejáratú papot. Megteheti. Azt a tíz ezüstöt csak kibírják. Amikor jön Dán törzse és elviszik a lévitát, azt mondják neki: egy embernek szolgálsz? Inkább egy egész törzsnek szolgálj. Gyere velünk! A lévita azt mondja: jó, megyek veletek. Mika a csapat után megy. Megkérdik tőle: miért jöttél utánunk? Mika azt mondja: elvittétek házi bálványaimat, papomat, és nekem nem maradt semmi. Miért? Mert neki mi volt a drága? A bálványok meg a papja. Ehhez kötődött. Ezt tartotta mindennél értékesebbnek.

Milyen csodálatos az, amikor azt tudja mondani az ember, hogy nekem a hit drága kincse a legfőbb jó. Az ilyen ember sem szereti, ha elveszik az értékeit, az

ilyen ember is sír, ha elveszíti azt, akit szeretett a földön. De nem hal bele. Nem azt mondja: nincs kedvem élni sem. Hanem azt mondja: de jó, hogy van valami, amit a rozsda nem tud megemészteni (mondja az ige), a tolvaj nem tudja ellopni, a moly nem tudja szétrágni, mert ez a drága hit.

Ma este legyen az igének ez az üzenete: Neked van-e ilyen drága hited? Ha már van, akkor tényleg tudod-e, hogy milyen drága ez a hit? Azért drága ez a hit, mert a mi Megváltónknak sokba került az, hogy hihessek. Az én Megváltóm az életét adta érte, hogy nekem ilyen drága hitem legyen.

Erre mondja Péter az akkoriaknak, mert voltak ott sokfélék. Ahány ember volt, annyiféle élet, annyiféle harc, annyiféle küzdelem, annyiféle megingás, annyiféle tévovázás. Azt mondja Péter: vigyázzatok! Drága hitet nyertetek.

Tudjátok-e hogy van valami, amiről Pál apostol is beszél. Egy temetésen hallhattunk erről, mert arról szolgáltam Pálhegyi Feri bácsi temetésén. Amikor azt mondja Pál apostol: ő az én nála letett kincsemet meg tudja őrizni arra a napra. Pál így tekintett a hitére, az üdvösségére, az örök életére, a Megváltójára, hogy ez neki mindennél drágább, amit az Isten őriz. A velünk egyenlő drága hitet, vagy velünk egyenértékű drága hitet nyertek.

Végül még ez a szó: nyertek. Csak annyit, hogy ezt a drága kincset kapjuk. Ezt nem lehet másként megszerezni. Nem lehet kiérdemelni. Nem lehet ledolgozni. Ezt a hitet nem lehet megvenni. — Velünk egyenlő drága hitet nyertek. Mert ez a drága hit Isten ajándéka. (Ef. 2,8). Nem töletek van, Isten ajándéka ez.

Milyen boldogok lehettek a Péter levelének az olvasói. Lehet, hogy a vagyonukat elrabolták, üldözték őket, piszkálták, szurkálták állandóan. Na ti nagy hívők... Gúnyolták őket: keresztyének? Még az is valami? Azt mondja: vigyázzatok! Nektek van valami, ami drágább az aranynál, a gyöngynél, ami drágább minden értéknél, ez a hit.

Akinek ilyen drága hite van, az legyen boldog azért, mert méltatta őt az Isten arra, hogy ezt neki adja. Nála tegye le ezt a drága ajándékot.

Olvastam olyan valakiről, aki börtönben ült, mert lopott, csalt. Amikor kiszabadult a börtönből, kapott egy munkahelyet. Ezen a munkahelyen egyszer csak egy nagy értéket rábíztak. Tudták, mi a múltja, tudták, hogy hozzányúlt akkor a cég vagyonához, pénzéhez. A cégvezető, aki keresztyén, hívő ember volt, megbízta és rábízott egy hatalmas értéket, hogy vigyázzon rá. — Ez az ember megbecsülte magát. Már nem volt kísértés, hogy hozzányúljon, mert olyan boldog volt, hogy rábízták a táskát sok pénzzel, hogy vigye el valahova.

Valami ilyenről van itt szó, hogy nekünk, akiknek a szívünk gonosz születésünktől, ifjúságunktól fogva, az Isten mégis kincset bízott ránk. Tudjátok mi ez a kincs? Az, hogy higgyünk az Ő egyszülött Fiának nevében. Az ez a kincs, hogy Őbenne van a mi váltságunk vére által, bűneink bocsánata.

Így mondja Péter: a mi Istenünknek és megtartónknak, Jézus Krisztusnak igazságában nyerték ezt a drága hitet.

Ne felejtsük, hogy ezt a drága hitet nem mi őrizzük, hanem az Úr őrzi. Nem mi növeljük, gyarapítjuk, hanem az Úr — mert a tanítványok ezért kérték, hogy növeld a mi hitünket, ha mi is tudnánk növelni, nem kellene kérni, nem kellene érte imádkozni.

Aki ilyen alázattal borul az Isten elé, hogy a hit drága kincse örök és fő java, mert azt senki el nem veheti, ő maga el nem hagyhatja, mert Isten garanciát vállalt az őrzésére, az legyen biztos benne: igen, az Isten ezt a hitet növelni akarja benne. Több bizalmam legyen Őbenne, többször forduljak hozzá, többször boruljak a lába elé és áldjam az Ő nevét örökké. „Akik velünk egyenlő drága hitet nyertek.”

A hívőket ez kapcsolja össze. Mi az, ami minket összeköt? Mi az a szent kapocs? Azt mondja Péter: a drága hit. Ugyanazt hisszük.

Az ember bármerre megy az országban, azokkal mindig összeölelkeztünk, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Mert ez kapcsol össze és ennek hiánya választja el az embereket egymástól.

Ezért jó, ha minél többen bírjuk ezt a drága hitet. Örvendezünk ebben a drága hitben, és keressük azokat, biztatjuk azokat, bátorítjuk azokat, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek.

Imádkozzunk!

Urunk, hálás szívvel köszönjük ajándékokat.

Bocsásd meg, ha nem így gondolkoztunk mindig, hogy a hit drága kincse örök és fő javunk. Bocsásd meg, ha a földi veszteségeink annyira leverték és elkeserítettek bennünket, sokkal jobban, mint az előtted kedves lenne.

Köszönjük, hogy ha te a földi veszteségeinkben is vigasztaló Isten voltál. Aki a földi veszteségek után is letörlöd könnyeinket. Kipótolod azt, amit elvesztünk, vagy akit elvesztünk. Adsz a szívbe békét és nyugalmat.

Urunk, olyan jó lenne, ha a legfőbb kincsünknek azt a hitet tartanánk, amelyről azt mondja a Szentírás: megmarad, amely alapvető ajándékok, amely hozzád köt, eléd visz, és amely a veled és benned való életet garantálja nekünk. Add, hogy így nézzünk arra a hitre, amit tőled kaptunk. Kegyelemből kaptunk. Krisztusért kaptunk. Az Ő haláláért és feltámadásáért kaptunk. A Krisztus igazságában nyertük el ezt a hitet. Hadd nézzünk úgy rád ezentúl: bizony, drága nekem ez a hit.

Kérünk, hogy tarts meg bennünket a hitben. Tartson meg bennünket ez a hit életünk próbáiban, nehézségeiben, szenvedésben, fájdalomban, a földi veszteségekben, tartson minket és erősítsen a mi drága hitünk.

Köszönjük, hogy ma is ugyanazt a hitet lehet nyerni, amit az apostolok nyertek. Légy áldott érte, Urunk. Add ezt a hitet szeretteinknek, akik nem ismernek még téged, azoknak.

Könyörülj, hogy a gyülekezet is együtt vallja ezt a drága hitet és ez legyen a szeretetkapcsolat közöttünk: ugyanolyan drága hitet kaptunk.

Ámen.

626

Hisszük: az Úr világ ura

✂ Spangenberg, Peter (1934-)

♪ Bourgeois, Loys (±1510-1560)

✂ Petrőczy Éva (1951-)

Hisz - szük: az Úr vi - lát u - ra,

A min-den-ség hű pász - to - ra,

Tő - le szár - ma - zik lét, i - dő,

Min - ket A - tyánk - ként sze - ret ő.

2. Hisszük: Krisztus Isten Fia,
Testvérré tette Golgota,
Szerelme kincsekkel felér,
Értünk jött, minden emberér'.

4. Hisszük: a keresztvíz a jel,
Betelhetünk Szentlélekkel.
Az Írás tanúságot tesz:
Szent igazsága befedez.

3. Hisszük: húsvét diadala
Egy új teremtés hajnala,
Mind, amit hitünk lát s remél,
Csak rá mutat, róla beszél.

5. Hisszük: az Úr embert keres,
Ki oldalán küzd örömet.
Zálog nekünk a bor s kenyér:
Van bűnbocsánat, van remény!

6. Hisszük: az Úr jelül hagyott,
Bennünket egygé alkotott,
Hogy légyünk neki szent népe
Mind az egész föld üdvére.